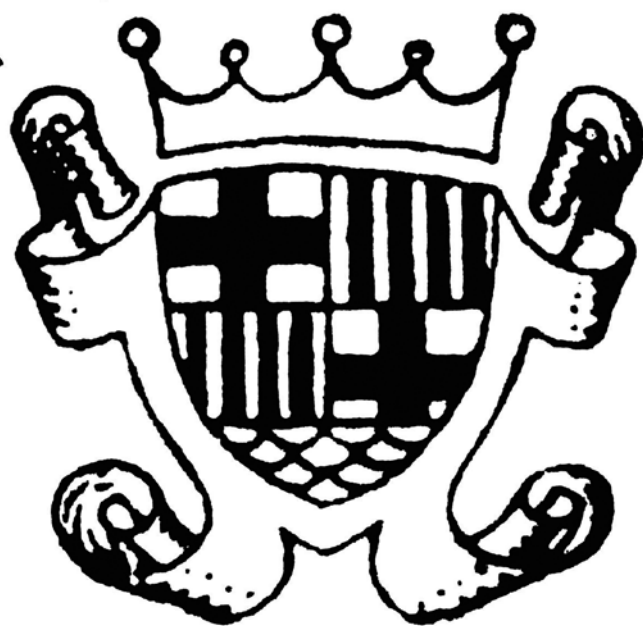

D'ESTVDI
CENTRE
COMERCIAL
CIGVALADA

EL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS D'IGUALADA. 60 ANYS D'HISTÒRIA AL SERVEI DE LA CULTURA D'IGUALADA I COMARCA

CONXA CASTELLS I CATASÚS

En el setmanari *Igualada* de 30 d'agost de 1947 apareixia la notícia de la constitució del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada. Era el primer centre d'estudis d'àmbit local i comarcal creat a les terres de parla catalana. La seva formació va tenir lloc, doncs, en plena postguerra, en una situació cultural d'extrema indigència i en un context socialment poc propici, malgrat que, paral·lelament, existien a Catalunya altres iniciatives orientades al redreçament cultural del país després de la desfeta ocasionada pel desenllaç de la guerra.

En el període que precedí la creació del CECI, el grup cultural *Anabis* —integrat per Josep Romeu, Joan Mercader, Josep M. Solà i Solé, Jaume Padrós, Joan Llacuna, Josep Masana i altres— havia desenvolupat a Igualada una meritòria tasca de resistència cultural catalanista, de manera privada (o clandestina). El grup va organitzar conferències, exposicions, recitals poètics i musicals i va portar a la nostra ciutat figures de rellevància com Carles Riba, Ferran Soldevila, J. Palau i Fabre, Pere Bohigas, J.V. Foix, M. Coll i Alentorn, J. Rubió i Balaguer, M. Serrahima, Josep Iglésias, J. Miracle, J. Ainaud de Lasarte, entre d'altres. La seva actuació va sembrar la llavor que va fructificar amb la formació del Centre d'Estudis.

En aquest context, el 8 de juliol de 1947 es va crear un comitè executiu provisional per promoure la formació de l'entitat, i el 24 d'agost d'aquell mateix any és constituïa el Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, en un acte públic cele-

brat al saló de sessions de l'Ajuntament. El primer president de l'entitat va ser Mn. Amadeu Amenós.¹ Pere Borràs i Estruch, Gabriel Castellà i Antoni Carner n'eren els vicepresidents; Joan Mercader en va ocupar la secretaria general,² i la vicesecretaria va ser assignada a Josep M. Solà i Solé.

La seu social de l'entitat ha estat ubicada en diferents indrets de la ciutat. En el curs dels primers trenta anys de la seva existència, el CECI va tenir el seu centre de treball i investigació a la tercera planta de les Escoles Garcia Fossas. Posteriorment (1978-79), es va traslladar a la casa del General Vives, situada a la Rambla Sant Ferran, on va desenvolupar la seva tasca fins l'any 1983. Amb la creació de l'actual Museu de la Pell i Comarcal d'Igualada, el Centre d'Estudis —que va quedar-hi vinculat— va passar a disposar d'un

1. El sacerdot Amadeu Amenós i Roca (1875-1964), arxipreste de Santa Maria d'Igualada i canonge de Vic, va publicar estudis històrics sobre Igualada.

2. Joan Mercader i Riba (Igualada, 1917-1989). Professor adjunt (1948-1954) de la Universitat de Barcelona, adscrit a la càtedra de J. Vicens i Vives. El 1954 va passar a residir a Madrid arran de guanyar les oposicions d'investigador del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC). Va ser vicesecretari de la Societat Catalana d'Estudis Històrics, filial de l'IEC, i impulsor i secretari general del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada. Especialitzat en la història dels segles XVIII i XIX, és autor de cinc llibres fonamentals: *Barcelona durante la ocupación francesa* (tesi doctoral, 1949), *Els capitans generals* (1957), *Felip V i Catalunya* (1968), *José Bonaparte, rey de España* (2 volums, 1971 i 1983) i *Catalunya i l'Imperi napoleònic* (1978). La seva tasca va merèixer, entre d'altres reconeixements, el Premi Nacional Menéndez i Pelayo i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1987).

ampli espai en l'edifici on hi ha les dependències de la direcció del museu i l'antiga caseta d'hortolà annexa al complex museístic.

LES SECCIONS I ELS GRUPS FILIALS

El CECI va optar, des del seus inicis, per combinar les activitats culturals, com ara les sessions plenàries i la creació i gestió d'infraestructures culturals: els museus, l'arxiu, la biblioteca..., amb la integració de seccions i grups filials dotats d'autonomia funcional i d'objectius concrets. El nombre de seccions que ha tingut l'entitat des de la seva constitució és considerable i el seus objectius de caire divulgatiu i investigador, molt diversos: Història (1947), Meteorologia (1947), Geologia (1947), Arqueologia (1947), Bibliografia i Lingüística (1947), Musicologia (1947), Art (1947), Economia (1947), Geografia (1947), Botànica (1947), Folklore (1947), Sanitat (1947), Excursionisme (1947), Estudis jurídics (1951), Estudis Lingüístics (1951), Grup Ars (1952), Amics de la Ciutat (1954), Amics de les Arts (1959), Amics dels Goigs (1960)... L'arxiu històric i bibliogràfic es va crear el 1947 —en el moment de constituir-se l'entitat— i, després, s'hi va incorporar la Biblioteca «Emili Vallès» (1951). En els anys immediatament posteriors es van crear el Museu de la Ciutat (1949), el Museu de la Pell (1954) i el Museu Tèxtil (1955). Tot seguit, els Patronats, que van tenir com a objectiu el manteniment i la rehabilitació de diferents edificis d'interès històric i artístic de la comarca: la Tossa de Montbui (1955), el castell de Claramunt (1954), el santuari de Sentfores (1963) i el castell de Vilademàger (1966). I, finalment, es van anar constituint els diferents grups filials que van desenvolupar la seva acció cultural sota l'aixopluc de l'entitat: Prisma Cine Club (1956); Espeleo-Grup Igualada (1957) —que va tenir un paper important, atès que va aportar materials per al Museu de la Ciutat—; Joventuts Musicals (1958); Grup 03

Exposició d'artistes igualadins organitzada pel CECI el 30 d'agost de 1947.

Color (1965) dedicat a les arts plàstiques; Celler d'Art, de la Pobla de Claramunt (1965)... Entre aquests, el grup filial que va tenir un impacte més remarcable en la trajectòria del CECI va ser el Grup Lacetània, creat el 1961 per Antoni Pous, que va esdevenir grup filial del Centre d'Estudis l'abril de 1962. Les seves activitats van assolir gran intensitat entre el 1962 i el 1965 —va organitzar un total de cent setanta-sis actes— i, sobretot, l'actuació cultural del grup va ser especialment important en el vessant de la renovació dels esquemes culturals que fins llavors havien caracteritzat la cultura igualadina.

El llistat de seccions i grups filials es va incrementar en les dècades posteriors amb la integració d'altres iniciatives: Grup d'Esperanto (1968), Teatre Club Igualada (1970), Schola Cantorum (1971), Amics de Vilanova d'Espoia (1971), Ecologia (1978), Arquitectura i Urbanisme (1978), Laboratori i anàlisi (1982), Secció Filològica «Emili Vallès» (1983), Estudi i Promoció del Camp (1983), Amics de Sant Martí de Seseuioles (1984), Grup de Vilanova del Camí (1984), Secció d'Història Dr. J. Mercader (1986), Pere Vè (1986), Grup de Teatre Experimental «El Rec» (1987), AENA (1987), Espeleogrup Anoia-EGAN (1988), Secció d'Història Medieval (1990), Secció d'Estudis Clàssics «Prometeu Encadenat»

(1991), Grup de Debat (1993), Associació Bonsai i Natura de l'Anoia (1993), Secció de Paleontologia i Geologia (1993), Secció de Ciències Naturals (1995), Secció d'Art i Patrimoni (1995), i Secció d'Economia, Sociologia i Ciències Polítiques (1995)... L'entitat va comptar, també, amb una xarxa de corresponsals als pobles de la comarca i a diferents ciutats de Catalunya. Les seccions, tal i com es pot veure en aquesta enumeració, es van ampliar i/o modificar segons les inquietuds sorgides en cadascuna de les etapes de la llarga història de l'entitat i les necessitats organitzatives de cada moment.

En aquests darrers anys, el Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada ha comptat amb una desena de seccions, que comprenen un ampli ventall de camps de recerca especialitzats: arqueologia, art i patrimoni, ciències naturals, economia i sociologia, espeleologia, estudis dels clàssics, filologia, història, paleontologia i geologia... i dos grups filials (EGAN i Associació Bonsai Natura).

LA PROJECCIÓ EXTERIOR

La projecció exterior de l'entitat va ser considerada cabdal per Joan Mercader i, molt especialment, les actuacions orientades a crear i enfortir lligams amb altres grups d'arreu de Catalunya interessats en la promoció de la cultura catalana en els àmbits local i comarcal. Per aquest motiu, va impulsar, conjuntament amb Albert Ferrer, de Vilanova i la Geltrú, la celebració de la I Assemblea d'Estudis Comarcals de Martorell. La trobada va ser organitzada pel CECI, la Biblioteca Museu Balaguer de Vilanova i la Geltrú, el Museu de Martorell i el de Vilafranca del Penedès. Les comunicacions presentades es van editar l'any 1950. Es tracta d'una iniciativa que va tenir continuïtat en el curs de les dècades següents. La nostra ciutat va acollir la IX Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, celebrada el maig de 1967 a la capella de l'Asil del Sant Crist d'Igualada. Actualment, el

CECI continua fidel en aquesta línia i està adherit a la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, que es va constituir l'any 1992. Es tracta d'una plataforma que constitueix un punt de trobada amb d'altres centres d'estudis, on es poden sumar les coincidències i les diversitats per optimitzar recursos i per donar a conèixer i reclamar l'atenció deguda a la gran aportació cultural que aquestes entitats fan i han fet a la societat de les terres de parla catalana. En aquesta faceta, encara han estat més importants les relacions amb el món universitari i, per extensió, amb bona part de la intel·lectualitat catalana. Uns vincles que es van establir en l'època fundacional a través de Joan Mercader; s'hi van afegir, després, els aportats per Antoni Pous; i s'han mantingut —amb algunes interrupcions— fins als nostres dies.³

Assemblea d'Investigadors del Penedès i de la Conca d'Òdena amb membres del CECI representats pel seu secretari general Dr. Joan Mercader al Museu Vicenç Ros de Martorell. 5 de novembre de 1952.

Per tant, durant les dècades dels anys cinquanta i seixanta del segle passat, l'activitat cultural del CECI va ser molt intensa i fructífera. Cal esmentar, sobretot, les sessions plenàries anuals que se celebraven a finals de juny o començaments de juliol. Per la personalitat d'aquells que els van impartir,

3. Vegeu al respecte l'apèndix epistolar.

són destacables molts dels discursos reglamentaris referents a temes igualadins llegits entre els anys 1949 i 1968. És també remarcable l'actuació en l'àmbit de la celebració periòdica de conferències pronunciades per figures rellevants del món acadèmic i cultural català del moment. L'organització de curssets relatius a diferents matèries, com ara els d'Orientació Excursionista, de Geologia, d'Introducció a l'Arqueologia, d'iniciació a l'Espeleologia, o els impartits pel Dr. Mercader sobre Història d'Igualada, Història de Catalunya i Història Contemporània. La celebració de Setmanes de la Joventut, que van servir d'estímul intel·lectual per al jovent de la ciutat i, en general, per a la societat igualadina d'aquells anys. L'activitat en el vessant de l'organització d'exposicions i en la d'excavacions arqueològiques —que van portar al descobriment, el 1948, de la vil·la romana de la rodalia de l'Espelt— va completar l'ampli ventall que ha caracteritzat l'actuació cultural de l'entitat.

LA PRESERVACIÓ DEL PATRIMONI

La preservació del patrimoni ha estat una de les principals inquietuds en la trajectòria de l'entitat. El CECI va ser l'impulsor i el gran protagonista de la creació dels museus de la ciutat. El primer va ser l'anomenat Museu de la Ciutat —que es va inaugurar el 6 de juny de l'any 1949 a les sales del grup escolar Garcia Fossas— que contenia, en diferents seccions, peces arqueològiques, col·leccions de fòssils, dibuixos, pintures, escultures, plànols de la ciutat i mapes comarcals. Posteriorment, es va inaugurar el Museu de la Pell (el 13 de juny de 1954), també organitzat en seccions, on s'explicava la manera de treballar la pell i les seves aplicacions, i per il·lustrar aquestes comptava amb una àmplia mostra d'objectes produïts amb pell. El 1955 es van obrir al públic les sales tèxtils, amb una exposició de màquines antigues i també altres elements i teixits referents a la indústria

tèxtil aplegats gràcies al mecenatge d'alguns dels nostres conciutadans.

Els esmentats museus van possibilitar la creació (el 1983) del Museu de la Pell i Comarcal de l'Anoia, amb el traspàs dels fons dels museus de la Pell, Tèxtil i de la Ciutat. En aquest acte es va formalitzar un conveni entre el departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament d'Igualada (DOGC núm. 304 de 16 de febrer de 1983), que en el seu article primer reconeix que *«el patrimoni museístic d'Igualada ha estat creat, organitzat, gestionat i administrat fins ara pel Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada amb el patronatge del M.I. Ajuntament d'Igualada...»*. En concret, l'aportació del CECI va consistir en: a) el *«"Museu de la Pell", que aplega les coses relacionades amb la història, la indústria, la ciència, la tècnica, les arts i el comerç de les pells. El "Museu de la Pell" és de caràcter monogràfic i d'àmbit supracomarcal, car és l'únic i el representatiu del ram dels Països Catalans i, també, és l'únic de l'Estat espanyol i alhora és el tercer d'Europa...»*; b) el *«"Museu de la Ciutat i Comarca", de caracter històric, artístic, científic, arqueològic i tècnic, que aplega les coses relacionades amb la ciutat d'Igualada i/o comarca i partit judicial...»*; i c) el *«"Museu Tèxtil", de caràcter monogràfic i que aplega les coses relacionades amb la història, la indústria, la ciència, la tècnica, les arts i el comerç tèxtil...»*. El document signat entre ambdues administracions va establir que el Museu de la Pell i Comarcal de l'Anoia quedaria integrat en la xarxa de Museus Comarcals de la Generalitat. Posteriorment es va acordar, a proposta del CECI, que el lloc més idoni per a la seva ubicació era l'antiga fàbrica tèxtil de Cal Boyer, que va ser adquirida amb aquesta finalitat el mateix any 1983.

Per tant, hem de restar agraïts a tots aquells homes i dones que van vetllar perquè avui puguem gaudir del nostre museu, dotat d'un considerable fons gràcies a les donacions de persones i entitats que van tenir la cura i la sensibilitat de preservar aquelles peces culturalment tan valuoses.

ELS FONS DOCUMENTALS I BIBLIOGRÀFICS

D'altra banda, també s'ha de fer esment dels fons documentals i bibliogràfics. Una de les tasques que es van iniciar de manera prioritària va ser la recopilació de material documental a fi d'incrementar els fons arxivístics de la ciutat, així com el muntatge de les instal·lacions per a la seva conservació i catalogació per fer-los operatius als investigadors. En aquesta faceta, una fita important va ser la recepció en dipòsit d'un arxiu tan valuós com el dels Protocols Notarials de la ciutat d'Igualada i de les poblacions del seu partit judicial... Entre els fons documentals recuperats per l'entitat, cal destacar, entre d'altres, la documentació relativa a diferents empreses relacionades amb el comerç de pells, l'adobat d'aquestes i l'aprest i acabat de teixits de la família Serra (el Cilindro) i els fons documentals procedents de la fàbrica de Cal Godó. El CECI va cedir els fons esmentats a l'Arxiu Històric Comarcal d'Igualada (creat el 1982) per conveni signat amb el patronat d'aquest arxiu públic.

L'entitat encara va conservar a les seves noves dependències del Museu un Centre de Documentació consistent en l'arxiu bibliogràfic, en el qual hi havia una completa biblioteca d'autors i temes igualadins i comarcals; l'hemeroteca, amb col·leccions de periòdics locals; un fons molt ampli que aplegava el petit imprès; fons manuscrits de procedència diversa; documentació d'entitats desaparegudes i d'altres. Entre aquests, els valuosos llibres d'actes i de comptes dels gremis de paraires d'Igualada i de Carme. En aquest Centre es va conservar també la biblioteca del filòleg igualadí Emili Vallès, donada per la seva vídua, Antònia Casas Briz, que consta d'uns 4000 volums. Per acord de la junta general de l'entitat de l'any 2000, aquests fons bibliogràfics i documentals van ser cedits a l'Arxiu Comarcal d'Igualada i a la Biblioteca Central d'Igualada. Darrerament, l'any 2005, la documentació de caràcter privat del reconegut filòleg, que la seva família també va donar al CECI, ha estat transferida al Consell Comarcal de l'Anoia per tal

que fos incorporada a l'Arxiu Històric Comarcal d'Igualada. Conseqüentment, mitjançant aquestes cessions, la totalitat dels fons arxivístics, documentals i bibliogràfics que el CECI havia contribuït decisivament a conservar i en molts casos a salvar (evitant-ne una destrucció irreparable) s'han repartit entre dues de les grans infraestructures culturals públiques de la ciutat: l'Arxiu Històric Comarcal i la Biblioteca Central d'Igualada.

LES PUBLICACIONS

Una de les activitats més rellevants del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada ha estat la publicació de treballs de recerca històrica, literària, geogràfica, ciències naturals i socials... La primera obra que es va editar va ser la de Joan Mercader, *Un igualadí del segle XVIII: Jaume Caresmar* (1947) i, l'any següent, el 1948, va sortir dels tòrcols de la impremta Bas l'estudi de Josep Iglésies, *Assaig sobre l'extensió de la comarca d'Igualada*. En el curs de les dècades següents, el CECI va publicar treballs de recerca de temàtica diversa, editats en formats diferents segons les orientacions de la política editorial de l'entitat durant les etapes que s'han succeït al llarg de la seva trajectòria. Tanmateix, la *Miscellanea Aqualatensia*, que aplega treballs d'investigació realitzats dins i fora del CECI —i

Presentació de la revista *Estudis*. 20 de març de 1985.

que des de fa força anys s'edita bianualment— ha esdevingut una publicació emblemàtica per la seva llarga durada. La primera es va publicar el 1949 i la darrera (la dotzena) es va presentar el novembre de 2006. Entre aquestes dues dates, són molts els llibres, les revistes i els opuscles editats pel CECI. Enguany, per commemorar el seu 60è aniversari, la nostra entitat ha editat un catàleg que comprèn la totalitat de la seva producció editorial, que constitueix un testimoni de la valuosa tasca investigadora realitzada per moltes persones vinculades al món de la cultura i de la investigació en els àmbits local i comarcal.

Per acabar, cal assenyalar que, al llarg de tots aquests anys, el Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada ha viscut etapes de molt intensa activitat i d'una gran vitalitat i d'altres en què s'ha fet palès un cert esgotament generacional i de les seves pautes estructurals. La remuntada d'aquestes situacions va exigir obrir períodes de reflexió per cercar solucions i fer viable la continuïtat del projecte. Una d'aquestes situacions es va viure a mitjan dècada dels anys setanta, i va determinar que, el 1977, el Dr. Joan Mercader promogués la reforma de l'entitat. L'enumeració de tots aquells que van fer possible en aquella conjuntura la continuïtat del CECI exigiria un espai de què no disposem i, d'altra banda, la feina feta s'ha d'agrair a tots i seria injust oblidar algú.

El camí que va iniciar-se aleshores ha perdurat fins avui, però en aquests moments l'entitat acusa, de manera pregona, l'esgotament del model organitzatiu sobre el qual ha funcionat aquestes darreres dècades. És, doncs, inevitable emprendre una reorganització funcional i estructural del CECI per tal d'adaptar aquesta institució cabdal en la cultura igualadina de la segona meitat del segle XX a les noves circumstàncies socials i als reptes amb els quals s'enfronta la nostra cultura en aquest inici del segle XXI. En aquesta conjuntura, en què cal emprendre les reformes que n'assegurin la continuïtat, és important que tots entenguem que constitueix una necessitat cultural,

social i política garantir la subsistència del CECI com a entitat compromesa en la recerca, l'estudi i la divulgació de la nostra cultura.

APÈNDIX EPISTOLAR

Per tal d'il·lustrar que un dels trets estructurals de la trajectòria del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada ha estat la vinculació —que s'hauria de mantenir en el futur— de l'entitat amb el món universitari i intel·lectual català, reproduïm en facsímil algunes lletres rebudes per Joan Mercader entre 1950 i 1962. Procedeixen de l'arxiu de la secretaria del CECI i van ser trameses per figures tan rellevants de la cultura catalana com Ferran Soldevila, Josep Romeu, Jaume Vicens Vives i Antoni Pous.

Alforja, 20. VIII. 50

Estimat amic Mercader,

Perdoni que hagi trigat tant de temps a acusar-li rebut de la Miscel·lània. No volia fer-ho abans d'haver-la llegida tota. Va venir a trobar-me aquí i l'he anada llegint de mica en mica. Ara puc dir-li que m'ha agradat molt. Vostès han sabut defugir alhora l'Album i els Jocs Florals. I en un volum sense pretensions, però que es recomana ja a primer cop d'ull per la seva presentació i la seva impressió, han aplegat una sèrie d'estudis seriosos i de qualitat. Els felicito pel conjunt i el felicito particularment a V. pel seu.

Amb salutacions per a la seva família i per als bons amics d'Igualada, li estimo la meua afectuosament

F. Soldevila

Lletra de Ferran Soldevila a Joan Mercader (datada l'agost de 1950) arran de la publicació de la primera *Miscel·lània Aqualatensis*.

CARMEN, 47 - BARCELONA
31-XII-51

CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS
Instituto Español de Musicología

H. President del CECI
Igualada

Distintíssim senyor: Al meu dia vaig rebre el meu ofici pel qual se'm deparessa l'honor del càrrec de cap de la secció "Emili Vallès" de llengua i literatura. Aquest distinció em depassa el grau d'expressió a aquest Centre el meu entusiasme i el meu desig de col·laborar-hi dins la possibilitat de les meves forces.

Rebi la patitud i la consideració més distingida del ...

F. Josep Romeu Figueras

Lletra de Josep Romeu adreçada al president del CECI (Mn. Amadeu Amenós), datada el desembre de 1951, on accepta la designació de cap de la Secció «Emili Vallès» de llengua i literatura.

J. VICENS VIVES

Barcelona, 14 de juliol del 1952

Sr. Joan Mercader Riba
IGUALADA

Benvolgut amic:

He rebut la seva lletra del divendres passat, juntament amb la Història de Mn. Segura, llibre que anirà a parar al Seminari tan bon punt es renovin les activitats escolars. Digui'm si cal pagar tot seguit les 200 pessetes o bé les hi reservo per a més endavant.

Sobre el seu contracte, no tingui masses preocupacions. Com vol que li obliguin a tenir el treball enllestit per al mes de desembre, si encara no ha començat a percebre la seva retribució?

Vam restar molt contents de la simpàtica acollida igualadina. Llàstima que no es pogués traduir en la gris nota que va publicar en Voltes en un amagat recó de "La Vanguardia".

El saluda cordialment, el seu amic,

J. Vicens

¿quina adreça té?

J. VICENS VIVES

Barcelona, 31 de juliol, 1956

Sr. Joan Mercader
Alta Sant Francesc, 15
IGUALADA

Benvolgut amic:

Molt li agraeixo la felicitació que va enviar-me el dia del meu Sant. Espero que aquesta carta el trobarà bé de salut com de el desig de tots els amics i companys.

Acompanyo una llista d'obres diverses per ressenyar a "Indice" quan retorni a Madrid. Molt aviat rebrà un paquet a Igualada amb coses per ressenyar aquí.

Respecte al treball d'en Casanovas Vila sobre l'Indústria d'Igualada, de moment no puc enviar-li ni l'original ni la còpia. Quan ens vegem, en parlarem.

Afectuosament el saluda el seu bon amic,

Jaume Vicens

JV/00.

Lletres de Jaume Vicens Vives dirigides a Joan Mercader, datades el juliol de 1952 i de 1956. En la primera, acusa recepció de la *Història d'Igualada* de Mn. Joan Segura i fa esment d'una recent estada seva a Igualada; en la segona, li comunica que un estudi en curs sobre la indústria igualadina havia quedat, de moment, en suspens.

Igualada, 5 de març de 1962
Sr. Joan Mercader
Madrid

Benvolgut amic,

Des del moment el Lacetània ha con-
cebut com una pura denominació que per-
meti als joves d'aquesta ciutat d'apro-
parar coses pel seu compte, no depen-
ent, com a grup, de cap institució
amb ideari, ja religiós, polític o educa-
tiu. Si existia alguna cosa ~~ja~~ pariona
ja constituïda ena el CECL, i o ell,
naturalment, s'havia d'acollir. L'ordre i
la solidesa del seu funcionament que,
segons sembla, no convenia pas massa
o alguns dels membres del Centre d'Es-
tudiants, s'ha de mesurar pel grau
d'eficàcia que segons la concepció bàsi-
ca del grup hegi estat aconseguir-

da, i no por per un futur que en
aquest país és prou problemàtic la e-
lèctric les institucions.

Els nostres motius li contarem, si no
han fet ja, l'acte d'activitat. Pensar pro-
parar també una sessió commemorativa
del Centari de B.C. Aníbal, - això que e-
activitat al CECL

Mau. Cridant, Antoni Pous

Benvolgut amic, Vet aquí l'evolució
l'Antologia col·lectiva. En decidint
que l'acte de presentació es faria al pri-
mer diumenge d'abril.

En cordialment, A. Pous

Sr. Joan Mercader

Lletres d'Antoni Pous a Joan Mercader. En la primera (datada el març de 1962) li exposa les causes que havien determinat la decisió que va portar a la integració del grup Lacetània al CECL. En la segona (sense data) li trameta un exemplar de la seva *Antologia de la poesia igualadina* i li comunica que l'acte de presentació tindrà lloc l'1 d'abril de 1963.

CONXA CASTELLS I CATAJÚS (Igualada 1961), és llicenciada en Geografia i Història. Directora del CECL. Ha participat en diversos projectes de recerca i d'investigació i darrerament ha publicat l'article «Joan Castells i Boronat i els seus germans. Els orígens d'un llinatge de l'alta burgesia industrial igualadina» a la *Miscellanea Aqualatensis* núm. 12. Actualment és regidora de Medi Ambient i Habitatge i de Cooperació i Solidaritat de l'Ajuntament d'Igualada.